

ספר דניאל | הדרך להישרדות בגלות

אתה! - אמר להם: מפני שהשתחוו לצלם. - אמרו לו: וכי משוא פנים יש בדבר? - אמר להם: הם לא עשו אלא לפנים - אף הקדוש ברוך הוא לא עשה עמהן אלא לפנים,

ו. פסחים נג, ב

איבעיא להו: תודוס איש רומי גברא רבה הוה, או בעל אגרופין הוה? - תא שמע, עוד זו דרש תודוס איש רומי: מה ראו חנניה מישאל ועזריה שמסרו [עצמן] על קדושת השם לכבשן האש - נשאו קל וחומר בעצמן מצפרדעים, ומה צפרדעים שאין מצווין על קדושת השם כתיב בהו ובאו [ועלן] בביתך [וגו'] ובתנורך ובמשארותיך. אימתי משארות מצויות אצל תנור - הוי אומר בשעה שהתנור חם, אנו שמצווין על קדושת השם - על אחת כמה וכמה:

תוספות

מה ראו חנניה מישאל ועזריה - פ"ה מה ראו שלא דרשו וחי בהם ולא שימותו בהן וקשה דהא בפרהסיא הוה ומסקינן בסנהדרין (דף עד.) דלכולי עלמא בפרהסיא חייב למסור עצמו אפילו אמצוה קלה ומפר"ת דצלם זה שעשה נבוכדנצר לאו ע"ז הוה אלא אינדרטא שעשה לכבוד עצמו ולכך קאמר מה ראו וכן משמע מדכתיב לאלהך לית אנחנא פלחין ולצלם דדהבא לא נסגוד משמע דאלהא דידיה וצלמא תרי מילי נינהו

ז. זוהר | כרך ג דף גז עמוד א

לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו יחורו כי בראותו ילדיו מעשה ידי בקרבו יקדישו שמי, מאן אינון ילדיו מעשה וגו', אלין אנון חנניה מישאל ועזריה דאפילו גרמייהו לגו נורא יקידתא לקדשא שמי,

ח. שיר השירים רבה | פרשה ז

במאן דאקים עלמא על תלתא עמודים, אית דאמרי אברהם יצחק ויעקב אינון ואית דאמרין אלו הן חנניה מישאל ועזריה, זאת קומתך דמתה לתמר, מה תמר נגזרה עליה שריפה ולא נשרפה, אף אלו נגזר עליהם שריפה ולא נשרפו, כיצד נעשה להם האור, רבי אלעזר ור' שמואל בר נחמיה, רבי אלעזר אמר כמין טלנס, ורבי שמואל אמר כמין אוקיי. [ט] אמרתי אעלה בתמר, אמרתי שאני מתעלה בכל האומה כולה ולא נתעליתי אלא בכס, אוחזה בסנסניו, בסנסנייה הדא תמרתא כד לא עבדה כלום לא פחיתא דהיא עבדה מן תלת אילנין אלבנין,

א. בראשית | פרק מא

(ח) וַיְהִי בַבֶּקֶר וַתִּפְעַם רֹחוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא אֶת כָּל חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם וְאֶת כָּל חֲכָמֵיהֶם וַיִּסְפֹּר פְּרִיעָה לָהֶם אֶת חִלְמוֹ וְאִין פּוֹתֵר אוֹתָם לְפְרִיעָה:

רש"י

ותפעם רוחו - ומטרפא רוחה מקשקשת בתוכו כפעמון. ובנבוכדנצר הוא אומר (דניאל ב א) ותתפעם רוחו, לפי שהיו שם שתי פעימות שכחת החלום והעלמת פתרונו

ב. דניאל | פרק ב

(מו) בְּאֲדִין מַלְכָּא נְבוּכַדְנֶצַּר נָפַל עַל אַנְפוּהֵי וּלְדַנְיָאֵל סָגַד וּמִנְחָה וַיִּנְחָחוּן אָמַר לְנִסְכָּה לֵה: (מוז) עֲנָה מַלְכָּא לְדַנְיָאֵל וְאָמַר מִן קִשְׁטֵי דֵי אֱלֹהֵיכוֹן הוּא אֱלֹהֵי אֱלֹהֵינוּ וּמְרָא מַלְכִּין וְגַלְהָרְזִין דֵי יְכַלְתָּ לְמַגְלָא רְזָה דְנָה: (מח) אֲדִין מַלְכָּא לְדַנְיָאֵל רַבִּי וּמִתְנֵן רַבְרָבִין שְׁגִיאוֹן יְהִי לָהּ וְהַשְׁלֹטָה עַל כָּל מְדִינַת בָּבֶל וְרַב סַגְנִין עַל כָּל חֲפִימֵי בָבֶל: (מט) וַדַּנְיָאֵל בָּעָא מִן מַלְכָּא וּמַנִּי עַל עֲבִידְתָּא דֵי מְדִינַת בָּבֶל לְשִׁרְדָּה מִיִּשְׂרָאֵל וְעַבְדֵּי נְגוּ וַדַּנְיָאֵל בְּתַרְעֵי מַלְכָּא :

ג. בראשית | פרק מא

(לח) וַיֹּאמֶר פְּרִיעָה אֶל עַבְדֵּי הַנְּמֻצָּא כְּזֶה אִישׁ אֲשֶׁר רֹחַ אֱלֹהִים בּוֹ: (לט) וַיֹּאמֶר פְּרִיעָה אֶל יוֹסֵף אַחֲרֵי הוֹדִיעַ אֱלֹהִים אוֹתָהּ אֶת כָּל זֹאת אִין נְבוֹן וְחָכָם כְּמוֹהִי: (מ) אַתָּה תְהִיָּה עַל בֵּיתִי וְעַל פִּיךָ יִשָּׁק כָּל עַמִּי רַק הַכֶּסֶף אֲגַדֵּל מִמֶּךָ: (מא) וַיֹּאמֶר פְּרִיעָה אֶל יוֹסֵף רְאֵה נִתְתִּי אֹתָךְ עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם: (מב) וַיִּסֹּר פְּרִיעָה אֶת טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתֵּן אֹתָהּ עַל יַד יוֹסֵף וַיִּלְבַּשׁ אוֹתוֹ בְּגָדֵי שֵׁשׁ וַיִּשֶׂם רֶבֶד הַזָּהָב עַל צְנֹאוֹ: (מג) וַיִּרְכַּב אוֹתוֹ בְּמַרְכָּבַת הַמִּשְׁנָה אֲשֶׁר לוֹ וַיִּקְרָאוּ לְפָנָיו אַבְרָהָ וְנִתְּוֹן אוֹתוֹ עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם: (מד) וַיֹּאמֶר פְּרִיעָה אֶל יוֹסֵף אֲנִי פְרִיעָה וּבִלְעֲדָיִךְ לֹא יָרִים אִישׁ אֶת יָדוֹ וְאֶת רַגְלוֹ בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם:

ד. רמב"ם | מאכלות אסורות, פרק יז

[הלכה ט] ויש שם דברים אחרים אסרו אותן חכמים ואף על פי שאין לאיסורן עיקר מן התורה גזרו עליהן כדי להתרחק מן העכו"ם עד שלא יתערבו בהן ישראל ויבאו לידי חתנות, ואלו הן: אסרו לשתות עמהן ואפילו במקום שאין לחוש ללין נסך, ואסרו לאכול פיתן או בישוליהן ואפילו במקום שאין לחוש לגיעוליהן.

ה. מגילה יב, א

שאלו תלמידיו את רבי שמעון בן יוחאי: מפני מה נתחייבו שונאיהן של ישראל שבאותו הדור כליה? אמר להם: אמרו אתם! - אמרו לו: מפני שנהנו מסעודתו של אותו רשע. - אם כן שבשושן יהרגו, שבכל העולם כולו אל יהרגו! - אמרו לו: אמרו

